

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmæ Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De adulterio & speciebus eius, cuius magnitudo in septem ostenditur.
Capvt. V.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46161)

multò odit adinventiones in peccatis. Vnde super illud Esa. Vifirabo super fructū adinventionū vestrarū: dicit Greg. Deus plus punit studia peccatorū, quā peccata. Et in Plal. Ibunt in adinventionibus suis. Item, Corrupti sunt. & abominabiles facti sunt in studiis suis. ¶ Octavo potest ostendi magnitudo huius vitij per multiplicē effectū ipsius. Hoc vitium fœdus inter nos & Deū rumpit. Genus humanū quantū in se est, deltruit, hominem iumento inferiorē reddit. Propter hoc vitium fili⁹ Dei desit incarnari, vt dicit authoritas. Ad primum pertinet quod dicit Aug. Hoc vitio violatur societas quæ nobis cū Deo esse dicitur dū natura, cuius ipse author est, peruersitate libidinis polluitur. Sicut aliquis quū alius deteriorauit sibi rē suā, dicit, Vestra sit. Sic Deus illū quē ipse fecit hominem masculū, quum videt quòd ipse fecerit se fœminam, nō reputat creaturam suam. Secundū vero planū est. Tertium verò potest ostendi per hoc, q̄ ille qui peccat peccato isto, nō obseruat legē, quā etiam bruta animalia obseruant. Aliæ species luxuriæ iumento assimilant hominē, sed hæc inferiorē reddit. Ideoq; Sodoma bene muta interpretatur: quia hoc peccatū reddet homines mutos in die Iudicij. Nō poterunt enim excusare se per ignorantia, quum ipsa natura legem docuerit ipsa bruta animalia, quam isti transgrediuntur.

De incestu, cuius peccati magnitudo quatuor modis ostenditur.

CAPVT. IIII.

Sequitur de incestu, cuius peccati magnitudo potest ostendi. ¶ Primò per pœnā taxatam huic peccato in lege. Postquam enim dominus prohibuit incestū & peccatum contra naturā, Leui. 18. subiungitur: Omnis anima quæ fecerit de abominationibus his quippiā, peribit de medio populi sui. Et eiusdem 30. taxatur pœna eadem huic peccato. ¶ Secūdo potest ostendi per hoc, q̄ Apostolus tradidit Satanæ cruciandum illum fornicatorem, qui cum nouerca sua peccauerat: secundū quod legitur 1 ad Cor. 5. ¶ Tertiò potest idē ostendi per mala quæ ex hoc peccato sequuntur: vnde legitur 2. Reg. 12. q̄ Amō qui sororē suam corruerat, interfectus est à fratre suo Absalō. Nisi homines ab hoc peccato cauerent sibi, sequerentur inde non solum odia & homicidia, sed etiā fratricidia. ¶ Quartò potest ostendi per hoc quòd peccatum istud hominem quasi canem reddit. Canis enim in opere illo non obseruat consanguinitatem.

De Adulterio & speciebus eius, cuius magnitudo in septem ostenditur.

CAPVT V.

Sequitur de adulterio: quod diuiditur in duas species: scilicet

D d

in simplex adulteriū, quod est cum vxoratus peccat cum soluta & econuerso. Et in adulteriū duplex, quod est cum vxoratus peccat cum vxore alterius. ¶ Septem autem sunt per quæ potest ostēdi magnitudo huius peccati. ¶ Primò per hoc, q̄ est cōtrarium sacramento matrimonij quod ipse Deus instituit & in paradiso, & in statu innocētia. Vnde nō sit contumelia tanto sacramento absq̄, magna contumelia Dei. ¶ Secūdo per hoc, q̄ est contrarium iuri naturali. Vnum enim ex præceptis iuris naturalis est hoc, Quod tibi nō vis fieri, alij ne feceris. Hoc nullo modo vellet alijs sibi fieri, vt quis cū vxore sua peccaret. Multi sunt qui potius permitterent se interfici, vel exheredari, quàm hoc sustinerēt. Ius ergo naturale dicit homini, q̄ hoc nullo modo debeat facere alij, quod ab eo odit sibi fieri. ¶ Tertio potest ostēdi per hoc, qd̄ prohibitio adulterij in Decalogo, immediatē ponitur post prohibitionē homicidij, & ante prohibitionē furti, vnde Clemēs Papa: Quid in omnibus peccatis adulterio grauius? Secundū enim in p̄nis tenet locum; id est, in prohibitionibus. Homicidio quodammodo assimilatur adulterium. Cum enim vir & mulier sint vna caro: qui aufert vxorem suā alicui, idem est ac si seipsum ei auferret. Exuperat autē istud peccatum omne furtū: quia quod aufertur, cū sit creatura rationalis, melius est quacunq; terrena substātia. ¶ Quarto potest idē ostēdi per legē quæ habetur Leui. 10. Vbi sic dicitur: Si merchatus quis fuerit cum vxore alterius, & adulterium perpetrauerit cum vxore p̄ximi sui, morte moriatur: moriatur & merchus & adultera. Eadem p̄na punitur hoc peccatū secundum leges mundanas, nec recipitur aliqua redēptio: Quinto ostenditur idem per hoc q̄ legitur Dñs dixisse Dauid cū adulterans esiet, 2. Reg. 12. Nō recedet, ait, gladius de domo tua, vsq; in sempiternum, eò q̄ despexeris me, & tuleris vxorē Vria Hethæi. ¶ Sexto potest ostēdi per mala quæ inde sequuntur. Sequuntur autem ex hoc peccato exhæredationes filiorum. Vnde Eccl̄es. 22. Mulier relinquens virum suum peccabit statuens hæreditatē ex alieno matrimonio. Sequuntur etiā inde homicidia. Vnde Dauid cū in adulterium cecidisset, fecit interfici fidelem militem suum. Sequitur etiā inde multities, vt scilicet quis cognoscat filiā patris sui, vel eius vxorē, ignorans quis sit pater eius. ¶ Septimò potest ostēdi magnitudo huius peccati per iudiciū zelotypiæ: de quo Num. 5. Si declinasti à viro tuo atque polluta es, & concubuisti cum altero viro, his maledictionibus subiacebis. Per te Dominus in maledictionem exemplūque cunctorum in populo.

populo. Putrefacere faciat femur tuum, & tumens vterus tuus dirumpatur, &c. & Ezech. 35. Vnusquisque vxorem proximi sui polluit: & hæreditate terram possidebitis.

De Stupro, cuius peccati magnitudo ostenditur. CAP. VI.

Sequitur de Stupro, quod est illicita defloratio virginū. Cuius peccati magnitudo ostēdi potest. ¶ Primò ex hoc q̄ Sichen filius Emor, qui Dinā filiam Iacob deflorauit, interfectus est hac de causa cū patre suo & toto populo vrbis suæ: vt legitur Gen. 34. ¶ Secundò potest idē ostendi per hoc q̄ idem peccatū aufert virginitatem, cui debetur fructus centesimus: cū coniugacis debeat solum tricesimus, viduis solum sexagesimus. Satis deteriorat terrā, qui facit vt non possit reddere nisi sexagesimum fructū, vel tricesimum, cū prius redderet centesimum. Qui illicitè deflorat aliquam, aliquādo est occasio mille fornicationū, quas ipsa faciet postea. Sicut ille qui primò rumpit clausurā vineæ, occasio est illius dāni quod faciūt qui postea intrāt, qui aliter nō intrassent Et aufert ei quādoq; q̄ nunquam de cætero maritum habebit. Ad detestationē etiam huius peccati facit q̄ bonum quod ipse aufert, scilicet virginitatis bonum, est irrecuperabile & irecompensabile. Vorū virginitatis non recipit dispensationem, quia nec recompensationē.

De simplici Fornicatione. CAP. VII.

Ad simplicis fornicationis detestationem sufficere possunt quæ dicta sunt de luxuria generaliter. Addere tamen hoc possumus, q̄ hoc peccatū est detestabilius etiā homicidio vel rapina, in hoc q̄ illa nō sunt substantialiter mala: potest enim aliquis velle occidere aliquē meritorie, sicut iudex amore iustitiæ. Et aliquis potest accipere alienū in summa necessitate: sed nullus potest fornicari scienter, quin mortaliter peccet. Ponamus q̄ aliquis malum non cogitauerit, nec dixerit, nec fecerit, & omnia egerit bona quæ excogitari possunt, & semel tantum fornicatur, & sic decedit absque pœnitentia, ex necessitate damnabitur. Si omnes missæ quæ vsq; ad finē mundi celebrabūt ab ecclesia pro eo celebrarētur, nō liberaret eum à morte æterna. Ad detestationē etiam istius peccati facit quod legitur Numer. 25. q̄ cū esset fornicatus populus Israël cū filiabus Moab: iussit Dñs cunctos principes populi suspendi in patibulis contra solem. Et occisi sunt de populo xxiii. millia hominū. Et Phinees qui interfecit Zabui coeuntem cū Madianitide, sacerdotium sempiternum meruit, & irā Dei à populo diuertit. Et licet fornicatio genus sit omnis illiciti coitus: qui fit extra